

OD SLAVIĆA

Kritičko izdanje priredio

Bratislav Lučin

Colloquia Maruliana XIII (2004)

NAČELA OVOG IZDANJA

1. U kritičkom aparatu bilježe se razlike među rukopisima koje imaju za posljedicu različitu transkripciju. Navodi iz rukopisa donose se u transliteraciji. Prvo se bilježi rukopisna inačica koja je prihvaćena u tekstu, a zatim lekcija u drugom rukopisu. Npr.:

4 primaliti *O* : premaliti *S*
7 chmeni *S* : chemni *O*

2. Ako prireditelj ovog izdanja uvodi emendaciju, ona se nalazi na prvom mjestu, bez ikakve oznake. Zatim slijede lekcije rukopisa, kronološkim redom. Npr.:

97 takoj : tachai *O* : tacho *S* 109 Priliku mi tvoju : Prilichumu tuoiu *O* : Prilichu mi suoÿu *S*

IZVORI

O - Osorsko-hvarska pjesmarica (Arhiv HAZU, sign. I a 62), nastala oko 1530. godine (f. 93-101)

S - Splitska pjesmarica trogirskoga kaptola, nastala krajem 16. ili u 17. st. (f. 65v-71v)*

*

Vidi što je o folijaciji *O* i *S* rečeno u bilj. 2. i 5. moje studije "Nekoliko prinosa tekstu hrvatskih pjesama Marka Marulića" *Colloquia Maruliana* XIII (2004).

Pismo pravi: pri ner z gore	Matutin
Obori se zraka zore,	30
Prija nere danak stvore	
Tej sunčene svitlosti,	
Ovaj ptica kljun upravi	
Gori k nebu ter napravi	
Slatko petje, kad se opravi	35
Da jur skonča život svoj.	
Kada danak počne bilit,	Prima
Vrime u parvo jame hitit	
Većma peti tere ne htit	
Garlu svomu dat pokoj.	40
Kada danka treto vrime,	Tertia
Glas začesti tere prime,	
Veće slasti jer ju obime,	
Sunca veća jur svitlost.	
Šesto vrime pak opoldne,	45 Sexta
Kad vručina žešća nju spne,	
Zvižje, zvižje, umrit jur mne,	
Slomi bo ju jur trudnost.	
Jur su riči nje saspile,	
Samo kljuna krivi vile,	50
Spustila je jure žile,	
Dahće, dahće neboga.	
Kad deveto vrime pride,	Nona
Sasvim umre i otide,	
I tako ti dan izide	55
Njeje petja ovoga.	

-
- 29** pri ner *S* : prie ner *O*
30 Matutin *S* na marg. : nema *O* | zore *S* : 3gore *O*
33 Ouai *O* : Oua *S*
37 Prima *S* na marg. : nema *O* | Chada *S* : A chad *O*
38 u paruo *S* : paruo *O*
41 Tertia *S* na marg. : nema *O* | urime *S* : urieme *O*
45 Sexta *S* na marg. : nema *O*
47 Zuiḡye Zuiḡye *S* : zuiḡie zuiḡie *O*
48 bo *S* : boi *O* | trudnoft *O* : trudost *S*
50 chriui uile *S* : ogri uile *O*
53 Nona *S* na marg. : nema *O* | urime *S* : urieme *O*

Toj smo rekli, a sad ovu Pisan krasnu slavićovu Ka zakonu Isusovu Hoćemo priložiti.	60	
Slavić ovi duša da je, Razumijte, puna ka je Bogoljubstva, s Bogom sva je Kad ga bude misliti.		
Slatko u mislih jame peti, Želeć pojti gdi su sveti, Gdi je dobro ko vazeti Nitkor neće obranim.	65	
A vrime na ovaj jesu Božje časti dane ke su Človičjemu duhu i mesu Ljudem, ajme, neharnim.	70	
Jutarnje je vrime, u ko Človik stvoren blag bi, da to Parvo blago zgubi, po ko Poče Boga ne znati.	75	Matutin od stvoren'ja človika
Vrime parvo kad se rodi Naš Spasitelj, a u ko hodi Svarhu zemlje, budi t' godi Treto vrime toj zvati.	80	Prima od porožen'ja Isusova Terca od Isusova na svit življen'ja
Šesto ruga i psovan'ja, Pljuske, biče i pljuvan'ja, Tarn, žuč, ocat, prikovan'ja G drivu križa kad podni.		Seksta od Muke Isusove

-
- 58 slauicchiouu *S* : flauichieuu *O*
64 chadga *O* : chada *S*
65 mislih *S* : miŕli *O*
68 obranim *S* : obraniti *O*
69 ouai *O* : oua *S*
71 i mesu *S* : imefu *O*
73 Matutin od stvoren'ja človika *S* na marg. : nema *O* | Iutargnie je urime *S*
: Iutarne urieme *O*
76 poče Boga neznati *S* : pocle boga ia neŕnati *O*
77 Prima od porožen'ja Isusova *S* na marg. : nema *O* | Vrime *S* : Vrieme *O*
78 à ù cho *S* : acho *O*
79 Terca od Isusova na svit življen'ja *S* na marg. : nema *O*
80 urime *S* : urieme *O*
81 Scexta od Muke Isusove *S* na marg. : nema *O*
84 gdriuu *O* : ch' driuu *S*

A deveto kad priminu, Kada djavlu moć izvinu, Deri u pakal svitlost sinu, Svete otce kad odni.	85	Nona od smarti Isusove
Saj vrimenta misleć duša, U sartce se moćno skruša Ter duhovne slasti okuša Obuhitiv križ sasvim, Kimno križem lav mogućí, Smart ubivši, raj svitlućí Nam otvori, svih zovućí Da tečemo svi za njim.	90 95	
Duša takoj pamet dvigne Kad jutarnju tuj dostigne, Hvaleć Boga glas podvigne, Kino čudno nju stvori, Govoreći: "Kad me s' stvoril, Bože, skazat jesi hotil Koliko si milostiv bil Da me staviš ti gori,	100	
Dionica slave tvoje Da ja budem, ljubve koje Veličinu riči moje Glas izreći ne može; Priliku mi tvoju poda, Podat veće biše t' goda Da ne jidih z driva ploda, Privridih ti tim, Bože.	105 110	
Jer tva ljubav privelika Htiše s sobom do vik vika		

-
- 85** Nona od smarti Isusove *S na marg. : nema O*
87 deri ù pachal *S : doli u pachlu O*
88 otçe *S : occe O*
89 urimena *S : uremena O*
90 ù sartçese : ufarcufe *O*
94 ffitluchi *O : suitluscchi S*
97 takoj : tachai *O : tacho S*
102 fchazat *O : chazat S*
105 Dioniča *S : Dionicha O*
109 Priliku mi tvoju : Prilichumu tuoju *O : Prilichu mi suoju S*
110 biscet *S : bife O*
113 tua *S : tuoia O*
114 s' sobom *S : jobom O*

Nastanit me, dat mi lika 115
 Prez skončan'ja življen'ja,
 Pridružit me k sebi gori
 U nebeskom svitlom dvori,
 Gdi an'jelski poju kori
 Slave tvoje hvaljen'ja. 120

Zato ustoj odvratiti
 Ne umim ino ner ljubiti
 Tebe, Bože, kako imiti
 Budem tvoje milosti.
 Ti si sardac naslajen'je, 125
 Ti si plačnim utišen'je,
 Mene i moje sve činjen'je
 Pridah tvojoj svitlosti.

Tebe stvorca dostojno je
 Da stvoren'je hvali tvoje, 130
 Pokol htin'je takovo je
 Bilo k njemu od tebe.”
 U toj misli jutar projde,
 Zatim parvo vrime dojde,
 Duša više petjem pojde 135
 Uzdvihući tad sebe.

Kako našom putju, misleć,
 Bog se odi, ljubav noseć
 Nam i za nas trud podnoseć
 Človikom se učini. 140
 Poni uzvapi duša plačuć:
 “O milošća, ka nas žaluć
 Dojde s nebes doli slazuć,
 Tko te stvorit toj čini,

Nere ljubve oganj vrući, 145
 Ka te stegnu put obući
 I, rodiv se, svite uzvući
 Od ditetca uboga,

116 prezschončan'ya S : prefchoncana O

121 ustoi O : uztoŷ S

131 pochol S : pocho O

135 petŷem S : ŷpetiem O

137 naŷcom O : na tom S

143 doli O : dola S

144 stuorit S : ftuori O

147 uzuuchi O : obucchi S

148 ditetča S : ditetcha O

Buduć ti kralj angelorum,
 Tvorac zemlje i ćelorum, 150
 I vladavac sęćulorum,
 Vikovnjega sin Boga.

O ditetce slatko sasvim,
 Ča je slaje tebe, ne vim,
 Ištar liplje da je, ne mnim, 155
 Tebe, moj Spasitelju.

Jasalca te obslanjaju,
 Pastiri t' se jur klanjaju,
 Kralji t' dare pripravljaju,
 Istine naučitelju. 160

Blažen povoj kim si povit
 I pelene kimi s' obvit
 I ono misto gdi si donit,
 Da blažena punije 165
 Uda ka te pronosiše,
 Parsi ke te zadojiše,
 Ruke ke te odgojiše
 Od Dvice Marije.

Blažen ki te tad ticati
 Jest mogao i primati 170
 I svega te obhitati,
 Svaku t' naruč činiti.

Ojme, da mi dano ne bi
 Da tuj službu činim tebi,
 Da te u krilo primem k sebi 175
 Ter te budem ljubiti.

Ja mnju t' me se ne bi odrekal
 Kad bih dvorno tuj poklekal,
 Pače t' bi me milo ugledal
 Uhiljena velekrat; 180

-
- 150 ćelorum *S* : celorum *O*
 151 sęćulorum *S* : sechulorum *O*
 155 isctar *S* : Nįstar *O*
 157 chraglit *O* : Chragli *S*
 162 pelenne chims *S* : pelene chimfi *O*
 172 suachut *S* : sfachuti *O*
 175 chjebi *O* : sebi *S*
 177 odrechal *O* : oduargal *S*
 179 paęet *S* : pace *O*

Blažen ki bi mogal tada Reći majci: 'Gospe, sada Daj mi sinka tvoga da ga Daj celuju jednokrat.'	
Molil bih ju da s njim stati Dopusti mi, s njim se igrati, S poklonom mu celiv dati, Njemu vazda služiti. Ja t' bih vodu donášao, Pelenice opirao, Noge i ruke celivao Služeć zimi i liti."	185 190
Toj misleći, duša uboštvu Sveto ljubi i priprostvo Piće, odiće i niskostvo, Svita slavu gardeći. Primišljući poni Spasa, Porojen' je jur prikaza, Na stvar od tretoga časa Pečalnije misleći:	 195 200
Trude u ke ne sustaje Isus, često proticaje Galileju i sve kraje Od židovske daržave, Glad i žaju podnoseći, Znoj i studen još tarpeći, Nauke svete svih učeći Ter van'jelske priprave.	 205
Tim ti duša potaknuta Svitovnoga biga puta I uhiti se Božja skuta Ter ovako govori:	 210

186 fgnimfe O : scgnims' S

188 fluziti O : sluxecchi S

198 prichaza O : prochasa S

199 od S : nema O

210 ffitofnoga O : suitougniega S

211 i uhiti se S : uhitife O

“O prisveti učitelju
I grišnikov primitelju,
Pokajanih branitelju 215
 Ki stoje u pokori,

Rič je tvoja pravim pokoj,
Krivcu ufan’je, a svim ogoj,
Svim nemoćnim lik je u njoj
 Stanovita spasen’ja. 220
Ti si parvi skulu zdvigal
Ku ki koli jest dostigal,
Svita stan’je jest odbigal
 Cić duhovna življen’ja.

Da tom skulom svit se ruga 225
Jer je griha hlap i sluga,
Da ki pozna da je tuga
 Smartna tebi ne zgodit,
Sve ostaviv samo tebe
Hoće ljubiti, a sam sebe 230
Tebi prifat, da tim žrebe
 Dobro ko će u vik bit.

Riči bo su tve života,
Tko u sartcu njih zamota,
Od tebe se ne odmota, 235
 Milosardan s’ meštar ti.

Milost tvoja kolika je,
Adultera žena znaje
I grišnica zvana ka je,
 Mandalena dobro t’ vi, 240

I razbojnik jošće oni
Koga s križa u raj poni
Milost tvoja, ka odgoni
 Grihe svake kajanih.

-
- 215 branitegliu *S* : obraniteglu *O*
217 Riçye *S* : Riecie *O*
219 lichye *S* : licgne *O*
221 duigal *S* : zaduigal *O*
224 cic *O* : digl *S*
231 žrebe : ſgrebe *O* : zrebe *S*
233 Riçi bosu tue *S* : Ricifu tuoie *O*
234 ù sartçu *S* : ufarcu *O*
240 mandalena *O* : Magdalina *S*

Tvoje prudno naučen'je Mnozih vrati na spasen'je, Kih ljubljaše zablujen'je, Djavljom zamkom vezanih.	245
Blažen tebe ki posluša I ust tvojih med okuša, Ki okusi kada duša, Svita slatkost žutka jest.” U toj misli pamet prošla, Boga hvalit nije ošla, Koga je ljubav doli došla Za nauke nam donest.	250 255
Šesto vrime duša virna, Ljubav vrući ku nesmirna, Pečalna je, a ne mirna, Muke Isusa pomisleć. Utišen'ju nima mišta Gledajući janjca čista, Ki ne pozna griha ništa U istini vazda steć.	260
Tarnom ostrim okrunjena, Biči moćno izbijena, Čavli, kopjem probodena, Žestocimi ranami, Plače poni: “Ojme mani, Tko te toli moćno izrani, Tko ti reče: ‘Na križ stani Prostarv ruke s nogami’?	265 270
Ki li biše toka gnjiva, Žešći gvozda, tvarji driva, Kino tebe, ništar kriva, Izmučivši ubiše?	275

-
- 247 zablujen'je *S* : zabgluienie *O*
 248 d'javljom zamkom *S* : diaulom zanchom *O* | vezanih *O* : zauvezanih *S*
 250 i ust *S* : izust *O*
 252 slatkost *S* : flaioi *O*
 261 Vtiscen'ju nima *S* : Vgiftinu neima *O*
 265 oftrim *O* : osctrim *S*
 266 izbiena *S* : izabiena *O*
 268 xestočimi *S* : zjestocimi *O*
 273-276 nema *O*

Ojme, lici oni mili,
Ke u smartnoj sada sili
Blideć vidim, o nemili
 Ki te tako umoriše. 280

Ojme, oči, ki se sjahu
Kako sunce kad gledahu:
Milosardno kih prozrahu,
 Ti za tobom tecihu;
Sada marče, sad su tmasti, 285
Smart će na njih sad napasti.
Ojme, usta svake časti
 Dostojna kano bihu,

Kimi slatko vazda uči,
Sad su puna octa i žuči, 290
Jazik sveti sad se muči
 Mnozim ki odne boli.

Glava slavna, glava sveta,
Krunom tarna sad je speta,
Izbodena, karvju opeta, 295
 Ponikla je sva doli.

Ruke, keno sve stvoriše,
Rastegnuvši prigvozdiše
I one noge, ke hodiše 300
 Lit trideset išćući
Ljudi kino bihu zgibli
Jer od Boga bihu odbigli,
I nje ti su na križ dvigli
 Čavle zabijajući.

Ojme, parsi, u kih mudrost 305
Božja staše, sad je žalost
Probodene gledat, ni kost
 Cila ni ti u njemu!

-
- 277 lici oni *O* : oni lići *S*
288 chano *O* : choŷa *S*
289 ŷlatcho uafda *O* : uazda slatcho *S*
290 octa *O* : osta *S*
292 chiodne *O* : od nee chi *S*
293 glaua *S* : glau *O*
295 karvju : charaŷu *S* : icharfio *O*
298 raftehnuŷfi *O* : raztegnuusci *S*
300 trideset *S* : rideŷet *O*
301 zghibli *S* : ŷgibli *O*

Aj, tako li bi dostojno
 Umoriti nepokojno, 310
 Ojme, ovoga ki je vojno,
 Kralj i Gospodin svemu!

Da tuj oblast, o nemili,
 Vi ne biste tad imili
 Da bi Otac i Sin hteli 315
 I Duh Sveti, Bog jedan;
 Toj Bog hoti da poznamo
 Koku ljubav prijmamo
 Od ovoga po kom samo
 Svemu svitu svanu dan. 320

Zemlju s nebom ovi složi
 Ki se na križ sam položi
 Da uvede nas u loži
 Goranjega kraljevstva.
 Ov dâ zakon novi oni 325
 Po kom vernih u raj goni,
 Karv prolivši, s kom nam doni
 Neizrečena blaženstva.

O karv sveta od vridnosti,
 Ka oplaka sve skvarnosti, 330
 O ljubavi, koju dosti
 Izreći ne moremo!
 Bog človiku, Gospod sluzi,
 Stvorac stvoru zdriši uzi
 Sebe pridav smartnoj tuzi: 335
 Ča mi ustoj moremo

Ner ljubiti i hvaliti
 Ljubav tvoju, ki zgor siti
 S nebes za nas i umriti
 Dostoja se dobrovoljno? 340
 Toj pominam ter vapiju
 Roneć suze iz očiju

-
- 310** umoriti *S* : umriti *O*
315 hteli *S* : hotili *O*
318 chochu *S* : chachu *O*
326 noui oni *O* : oni noui *S*
334 stuoru *S* : ftuorcu *O*
336 uftoi *O* : uz toj *S*
341 uapiu *O* : upju *S*

- Da te ljubiti ne umiju
Ni ljubim zadovoljno.
- Zginula bih, ti me najti, 345
Umarla bih, ti zgor sajtī,
Da me oživiš, smart prijati
I trud hoti podnesti.
Tko se, poni, tko se čudi
Da se sartce moje trudi 350
Uzdišući i da žudi
K tebi na križ prisesti?
- Ne bran'te mi sad uzdihat
I tužeći vučki vijat, 355
Ne mogu boj pokoj imat
Misleć truda njegovā.
Ako, Isuse, skončam s tobom,
Neću veće mučit sobom
Tugujući, jere tobom
Smart je slatka takova. 360
- O Židove, ustanite,
Tvardost vašu ne ustavite,
S njim me na križ postavite
Da, gdi on umre, s njim umrem;
Da ga mučan mučna obhitam 365
I da mu se jur zavitam
Da se inoga ne pohitam
Nere njega, za kim grem.
- On je svako dobro moje,
Sve ufan'je: toko tko je 370
Jaki u sve moći svoje
Da me može rastavit

-
- 347 oziuiſ *O* : oxiuesc *S*
348 podnesti *S* : podneft *O*
350 sartce *S* : farce *O*
354 uuçchi uiat *S* : uuchi uiat *O*
358 mucit *O* : mislit *S*
359 iere tobom *O* : ŷer za tobom *S*
361 Ozidoue *O* : oxidoui *S*
362 neuftauite *O* : neostauite *S*
363 ŷgnim *O* : scgnim *S*
364 umre scgnim *S* : mre ŷgnim *O*
365-368 *nema O*
369 Onie *O* : Aŷme *S*
370 tocho tchoŷe *S* : tucho tchoie *O*

Spasiteljem mojim sada,
Koga mučna pozrim? Kada
Sartce u mni umre, tada 375
Plača neće ustavit!

O, da bi mi k tebi moć prit
I u jamu se rane uvrit,
Parsi tvojih i ondi umrit,
Gospodine od milosti! 380
Tako bi se utažile
Tuge i suze ustavile
I ke su se navadile
U mom sartcu žalosti.

Slatki s' likar, ne razdiraš, 385
Da grih z duše milo stiraš
I, kih k sebi jur obiraš,
Pomažeš jih svetostju.

O, koliko svit je saj slip,
Buduć grihom ranan po kip, 390
Neće zdravja prosit ni hip
S pokajan'ja žalostju.

Pomisli jur ko je blago:
Muke tila, kono nago
Na križ visi; veće drago 395
Svita srebro i zlato ni.

Parsi ti je otvorio,
Ruke ti je rastvorio,
Nebo, zemlju ki je stvorio,
Da te prime, vas kopni. 400

Putju svojom tebe pita,
Napaja te karvju i hita
Da te stavi gdi sva lita
Duše čiste stanuju.

-
- 375 sartce *S* : farce *O*
376 plača *S* : placfe *O*
378 i ù ýamuse rane uurit *S* : parfi tuoih i ondi umrit *O*
379 parsi tuogih i ondi umrit *S* : uiamufe rane ufryt *O*
381 Tachobise *S* : Tachot bife *O*
382 i suze *S* : ifufe *O*
384 sartcu *S* : farcu *O*
393 iur *O* : dir *S*
394 chono *O* : choýe *S*

- O prislataka pićo sveta 405
 Na nebesih ka s' začeta,
 Oni tamo k tebi greta
 Ki te ovdı blaguju,
- Ki dostojno pristupaju;
 Da ki biže i ne haju, 410
 Ti ne misle i ne znaju
 Da si vernim svim pokoj.
 Ki kada te na oltar vide,
 Milost tvoja k njim unide,
 Dobrovoljno tebe slide, 415
 Ča ti veliš, čine toj.
- Tacih duša, tebe gledeć,
 Kako smamna stoji kričeć:
 'O, ki muku za me tarpeć 420
 Toke rane hti prijat,
 Zač me s tobom ne izraniše
 Ali, kad te umoriše,
 Zač smart meni ne zadiše
 Neka bi mi s tobom stat?
- Da toj kad mi dano nije, 425
 Ine trude iskat mi je,
 Plač sgrišen'ja tere jije
 Dokla smart me umori.'"
 Zatim duša humiljena,
 Većma jure posvručena, 430
 Kako da bi utrujena,
 Tako jedva govori.
- Poni garlo poslabivši,
 Malo usan otvorivši,
 Glasa vanka ne stvorivši, 435
 Samo lapće jazikom.

-
- 407 greta : gre ta S : gredu O
 414 unide S : ulize O
 416 čine S : cinech O
 420 toche S : tuche O
 425 Datoi O : Da to S
 427 sgrišenia O : grizen'ya S | gie OS
 429 humigliena S : umiglena O
 431 utrujena S : umorena O
 432 tocho S : tacho O

Misto riči suze toči
 Upirući u križ oči,
 Sartcem hlepi da se smoči
 Karvju njega velikom. 440

Jer u misli jur vazeta
 Tuj prid sobom sad propeta
 Gospodina i karvju speta
 Vidit joj je da gleda.
 Zatoj jadi ter cviljen'je 445
 Njoj je niko naslajen'je,
 Pića, hrana i kripljen'je
 Slaje satja i meda.

Dil tej muke družbenici
 Njoj su sveti mučenici, 450
 Njih su krune dionici
 Ki trud takov podnose.

U tom stan'ju duša ovaj
 Naslajen'ja svita segaj
 Biži znajuć da su takaj 455
 Ka u sebi jid nose.

Kad deveto vrime zatim
 Dojde, umre ona sasvim,
 Jer vruća nje ljubav svojim
 Tilo skonča ćućen'jem. 460

Deveto bo vrime ono je
 U ko Isus, na križ stoje,
 S vapjem zvapi: "Svaršeno je!" —
 S tim izdaše rečen'jem.

-
- 439 sartčem *S* : farcem *O*
 440 uelichom *O* : xelichom *S*
 443 ischarfiu *O* : charuŷu *S*
 445 zatoi *O* : Zato *S*
 449 Dil tei *O* : Digl te *S*
 450 gnioŷ *S* : gnŷ *O*
 452 tachof *O* : tachi *S*
 454 naslajenŷa *S* : naflaiena *O*
 456 gid *O* : grih *S*
 458 umre ona *O* : ona umre *S*
 459 vruća nje : aruanjem *O* : urucchie nŷe *S*
 460 Tilo skonča ćućen'jem : tila obali chiuchienjem *O* : tilo schonça
 scchiucchienŷem *S*
 461 Deuetobo urime *S* : Deueto urieme boi *O*
 462 ù cho *S* : uchom *O*
 463 fuapiem *O* : uapŷem *S*

- Sunca zrake potamniše, 465
 Stin'je puknu, trusi biše,
 Grobove se otvoriše,
 Raspoli se templa konik.
 Sva stvoren'ja ukazaše
 Da njih stvorac tada mraše, 470
 A Židove ne poznaše
 Da Bog biše i človik.
- Da ovaj s virom ljubav nose
 Duša zajde u angose
 Kad on, s križa glas uznose, 475
 "Consummatum" govori.
 Taj rič njeje sartce projde,
 Srid sartca joj ranu ojde,
 Takaj rana kad joj dojde,
 Nebo joj se otvori. 480
- Neka pozna da dostoji
 Ondi priti gdi Bog stoji,
 Gdi se sveti svaki goji
 Njega lice gledaje.
 Requiem se ne začinje 485
 Takoj duši, da počinje
 Gaudeamus kad se zginje
 Pop k misi pristupaje.
- Jer Dekreto toti pravi
 Da on svetca kratko slavi 490
 Ki za nj usta sva pripravi
 Da se Bogu pomoli.
 Poni ovu mi počtimo
 I svetim ju pridružimo
 Ter joj tako sad recimo 495
 Polag Božjem pristoli:

-
- 465 Sunča *S* : Suncu *O*
 468 raspolise templa chonich *S* : rafduoije Templa uarh *O*
 474 uangoje *O* : ù angosce *S*
 476 Consummatum : chonfumatum *O* : consumatum *S*
 477 sartçe *S* : farce *O*
 478 sartça *S* : farca *O*
 484 gledaýe *S* : gledaiuch *O*
 485-552 nema *O* (nedostaje list između f. 100 i 101)
 485 Requiem : Requiem *S*

- “O blažena ti dušice,
 O ti Božja nevistice,
 Žilju bili i ružice,
 Ka sad u raj procvitaš, 500
 Jur pribivaš gori u pokoj
 Jer te prija palac u svoj
 On nevistac prislavni tvoj,
 Komu ljupko prilipa ’s.
- U skut njegov sad počivaš 505
 I celove slaje primaš
 Nego satje, i sve imaš
 Ča godi hoć i želiš
 Uzdah prista, suza otide,
 Za žalostju radost pride, 510
 Pokol totu ti uzide
 Od kud se ne priseliš.
- Radi koga svit potlači,
 On ti veli sad: ‘Ne plači,
 Da u nebeskoj jur polači 515
 Tuj se sa mnom veseli.’
 Rec’ mi, rec’ mi, duše draga,
 Nis’ li puna svega blaga
 Boga imaje, ki primaga
 Svaka človik ka želi?’ 520
- Da jure ću riči spreći,
 Neka ni trud komu šteći,
 Jer govorit jošće hteći
 Ka je slava blaženih,
 Kino su se u svit dali, 525
 Mnoga ne bi verovali:
 Rec’te kako ć’ poni ostali,
 Li ti ki s’ od crikvenih?
- Brate mili, dušu ovuj
 Slidit nigdar ne upušćuj, 530
 Još Isusa moli uz tuj
 Da te uči kante nje.

Često pojmo ove kante,
 Da života sega stante
 Budu lake misli sancte, 535
 Denje plaće goranje.

Jerbo taka melodija
 koga svojom ljubvom zgrija,
 Toga t' Isus i Marija
 Na pokonji prime dan. 540
 Tako poni mi kantajmo,
 Plačuć slatko uzdihajmo,
 Ter se Isusu sasvim dajmo
 Da nas prime na svoj stan,

Gdi će trudi počinuti, 545
 Sve žalosti odbignuti,
 A radosti izniknuti
 U vik vikom tarpeći,
 Gdi posedši kor deseti,
 Veseleć se meu sveti, 550
 Vazda ćemo slatko peti
 S an'jelimi hvaleći

Stvorca, kralja nebeskoga,
 Gospodina svemogoga,
 Zemlja, voda, nebo koga 555
 Sluša, drivo i kamen.
 Slava Otcu i Sinu i s njima
 Duhu Svetu, a toj trima
 Bogu jednom, ki nam svima
 Milost svoju daj. Amen. 560

IHS

Bonaventure ki svetoga
 Vam Slavića latinskoga
 Jur harvacki naučih peti,
 Mol'te za me da propeti,
 Ki da za nas tilo svoje, 565

552 S an'jelimi : s' Angeli S

555 zemglia uoda nebo choga S : zemglia nebo choga O

559 yednom S : iednomu O

IHS 561-572 Finis *nema* S

Prosti meni grihe moje.
Marchus ego sum Marullus,
Quo peccator maior nullus,
Li sluga sam vas svakoga
Jer ste sluge Boga moga. 570
Dostojaj se on vam stvorit
Ku budete milost hotit.

Finis

Priredio: Bratislav Lučin